

af Forslaget, at sikkre Permanentfen af Integriteten, ved at sikkre Permanentfen af den Thronfølgeorden, som ansaaes for at være meest tjenlig til dette Niemed. Antog man et Dieblit, at det kunde ligge i Tractaten, at dette Middel kun skulde være provisorisk, vel, saa fulgte deraf, at det ogsaa vilde have staaet i den kongelige Regjerings Magt, at forme det kongelige Budskab saaledes, at Ordningen blev provisorisk; men, dersom den kongelige Regjering har fundet — som den virkelig har — at det vilde være en uheldig Ordning, saa maatte det være den kongelige Regjerings Pligt at undgaae en saadan Ordning. Jeg har tidligere fremhævet de Betragtninger, paa Grund af hvilke den kongelige Regjering maatte komme til dette Resultat. Regjeringen har ingenlunde været blind for den Fare, der ligger i, hvad jeg vilde kalde en mulig Arvingsløshed; men Regjeringen har heller ikke været blind for den Fare, der kunde være paa den modsatte Side, naaen man selv erkjendte Integriteten for at være provisorisk, idet man vilde bygge den paa et kun provisorisk Middel. Der er fornemmelig een Betragtning, som i denne Henseende forekommer mig at være af overveiende Vigtighed. Vi vide Alle, at maafsee den væsentligste Rod til Separatisme, til Borgertvist og Borgerkrig her indensfor Monarchiets Grændse har været den Mening, at der var en forskjellig Arvesølge i de forskjellige Landsdele; fra en vis Side solte man sig fuldstændig overbevist om, at Successionen i Holsteen var forskjellig fra Successionen i Kongeriget, og der var ikke Faa, som havde den samme Mening med Hensyn til Successionen i Slesvig, saa ubegrundet den end var. (Hør!)

Dette separatistiske Parti, som vilde en anden og vedvarende Forbindelse mellem Holsteen og Slesvig end den, som Regjeringen kunde anerkjende, det Parti greb jo med stor Iver og Udholdenhed den Udvei at komme til denne Forbindelse ved at løse sig fra Kongeriget; og i den Landsdeel, med Hensyn til hvilken denne Theorie var mindst begrundet, nemlig i Slesvig selv, blev den, just fordi den var mindst begrundet, meest fanatisk (Hør!). At oprykke denne Theorie med Rod

vilde derfor i Ministeriets Tanker være det meest skikede Middel til at forebygge lignende Ulykker (Hør!). Det vilde vel være saameget mere nødvendigt nu, som det ved de Forhandlinger med Udlandet, navnlig med Tydskland, der foregik i forrige Aar, og som blev sluttede i Juni 1852, er kommen derhen, at den inderlige Forbindelse imellem Slesvig og Holsteen er hævet, og Forskjellen imellem disse Landsdeles respective Forbindelse med Kongeriget anerkjendt af Europa. Dersom altsaa Separatisterne skulde sætte deres Haab til Noget i Fremtiden, saa maatte det jo alene være til en forskjellig Arvesølge i Landene; men, havde nu den kongelige Regjering forelagt Rigsdagen et Budskab, hvis erklærede Niemed var at indføre en provisorisk eensartet Arvesølge, saa blev denne Rod til Separatismen ikke oprykket (Hør!); thi saa forblev netop de Elementer tilstede, hvoraf den kunde næres. Efter lang og gjennemgaaende Overvejelse om, hvorledes man havde at forme det kongelige Budskab, forinden det blev forelagt Hans Majestæt med Ministeriets ansvarlige Underskrift, er man kommen til det Resultat, at man ikke sikker Monarchiets Bestaaen paa en bedre Maade, end ved definitivt at tilintetgjøre Haabet om en forskjellig Succession i de forskjellige Landsdele for en, om end uvis, saa dog fjern Fremtid. Naar nu dette var Ministeriets faste Overbeviisning, saa vil jeg dog spørge, om det vilde have været Ministeriets Pligt og foreneligt med dets Pligt at arbejde hen til det, som netop var forskjelligt deraf, om det kunde være Ministeriets Pligt, saaledes som det blev udtalt fra forskjellige Sider her i Salen, at forhøre hos de fremmede Cabinetter, som havde medundertegnet Tractaten, om vi ikke kunde ansæes for at holde Tractaten og faae Lov til at slippe ud af denne Sag for bedre Kjob, ved at indrette en provisorisk Enhedsarvesølge — hvis det forøvrigt var nyttigt at faae Lov dertil, og hvis vi forøvrigt behøvede Lov dertil —; naaer det derfor er blevet sagt, at Ministeriet har overilet sig i denne Henseende, at Ministeriet har begaaet en Feil, læst Actstykkerne utilstrækkeligt og ikke sat sig tilstrækkelig ind i, hvad der har været Tankgangen fra Begyndelsen af, saa maa jeg ned-